

Ἐπιτομὴ παρασκευῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βουλγαρίας

Βουλγαρίας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'

ΑΡΙΘ. - 31

530

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὄλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο Κολωνίας ΠΩΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρωτοεργάτης)
† Ο Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίαις)
† Ἀρχιδραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπιτίμιος διευθυντῆς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονολογιστὴς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. ΓΕΔΕΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τοῦ τευχὸς τῆς παρασκευῆς ἐκδίδομε-
νου σήμερον, δευτέρου, 7 αὐγούστου, το
προσέχες ἐκδοθήσεται τῇ παρασκευῇ, II
ἀρχομένου.

σημαίνει τὰς τουρκικὰς καὶ ἑλληνικὰς πληθυ-
σάδας τῶν δικαιῶν τῶν ὁσίων προνοσῶν τὸ
Σύμβουλον ἐθέσπισε τὰδε·

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βουλγαρικὰ κακουργία - Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα - Ἐκ-
κλησιαστικὰ χρονικά - Μνήμη τῶν ἐν εἰσεβῆ τῇ πίστει τε-
λειωθέντων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΚΑΚΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐν ἔτει 1878, τὸ ἐν Βερολίῳ συνελθὼν Συ-
νέδριον τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων,
ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανι-
κῆς Κυβερνήσεως, ἐδημιούργει, ἐκείθεν μὲν
τοῦ Αἵμου τὴν ὑποτελῆ Ἡγεμονίαν τῆς Βουλγα-
ρίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν νέαν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνα-
τολικῆς Ρωμυλίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον πολιτικὴν
καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλ-
τάνου διατελοσάν.

Ἄλλ' ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χώραις ταύταις, πρὸς
τῷ ἐπικρατοῦντι βουλγαρικῷ στοιχείῳ, ὑπῆρχε καὶ

ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ἈΡΘΡΟΝ
Ε'. Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως
ἢ ὁμολογίας οὐδενὶ δύνатаι νὰ ἀντιταχθῇ
ὡς λόγος ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος ἐν
τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν
δικαιωμάτων, ἐν τῇ παραδοχῇ εἰς δημο-
σίας ὑπηρεσίας, ἀξιώματα καὶ τιμὰς, ἢ ἐν
τῇ ἐξασκήσει παντὸς ἐπαγγέλματος ἢ βιο-
μηχανίας ἐν οἰωδύτῃ τῷ τόπῳ. Ἡ ἐλευθέρα
καὶ ἐξωτερικὴ ἐνάσκησις πασῶν τῶν θρη-
σκευῶν ἐξασφαλίζονται πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν
Βουλγαρίαν, καθὼς καὶ τοῖς ξένοις, καὶ οὐ-
δὲν πρόσκομμα παρεμβληθήσεται, τόσον
εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν τῶν
κοινοτήτων, ὅσον καὶ εἰς τὰς πρὸς τοὺς
πνευματικὸς ἀρχηγούς αὐτῶν σχέσεις τῶν.

ἈΡΘΡΟΝ Κ'. Αἱ συνθήκαι, συμβάσεις
καὶ διεθνεῖς συνεννοήσεις οἰασδύποτε φύ-
σεως, αἱ συννομολογηθεῖσαι ἢ συννομολογη-

53
 θησόμενα μεταξύ τῆς Πύλης καὶ τῶν ξέ-
 γων δυνάμεων, θὰ ἐφαρμοζόνται ἐν τῇ
 Ανατολικῇ Ρωμυλίᾳ ὁν τρόπον καὶ καθ' ἁ-
 πασαν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν...
 Ἡ Ὑ. Πύλη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν
 νὰ ἐπιβάλη τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν
 νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν ἀφορώντων
 εἰς τὴν θρησκειτικὴν ἐλευθερίαν πάντων
 τῶν θρησκειμάτων.

Ποῖοι δὲ εἰσὶν οἱ γενικοὶ οὗτοι νόμοι τοῦ Κρά-
 τους ἀναπτύσσεται ἐν τῷ 62 ἄρθρῳ ἔχοντι ὡς
 ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ ΕΒ'. Τῆς Ὑ. Πύλης ἐκφράσα-
 σης τὴν ἐαυτῆς ἀπόφασιν περὶ διατηρή-
 σεως τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκειτικῆς ἐλευθε-
 ρίας, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην αὐτῆς ἔκτασιν,
 τὰ συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουσιν ὑπὸ
 σημαίωσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην δήλω-
 σιν. Ἐν οὐδενὶ μέρει τῆς Ὀθωμανικῆς
 Αὐτοκρατορίας ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας
 κτλ. (ἀπαρραλλάκτως ὡς ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ Ε')

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΚΑὶ ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ δὲ νόμῳ τῆς Ἀνατολικῆς
 Ρωμυλίας τῷ συνταχθέντι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιτρο-
 πῆς, ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης, κατὰ τὸ
 ἄρθρον ΙΗ' τῆς Συνθήκης, καθορίζεται σαφὲς ἰ-
 σοτιμία τῶν τριῶν λαῶν Βουλγαρικοῦ, Τουρκικοῦ
 καὶ Ἑλληνικοῦ τῶν οἰκούντων ἐν τῇ γῶρᾳ, διὰ
 τῆς ἀπολαύσεως τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτι-
 κῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνακηρύξεως καὶ τῶν
 τριῶν γλωσσῶν, βουλγαρικῆς, τουρκικῆς καὶ ἑλ-
 ληρικῆς ὡς ἐπιστήμων καὶ ὑποχρεωτικῶς ἀποδε-
 κτῶν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπιστήμῃσι τε καὶ ἰδιωτι-
 καῖς πράξεσι.

Παρὰ πάσας ὁμῶς τὰς ἐπισημοτάτας καὶ πα-
 νηγυρικωτάτας ταύτας ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης,
 οἱ Βούλγαροι, οἱ μέχρι τῆς χθὲς μόλις διεκτραγω-
 δοῦντες τὰ δεινοπαθήματα τῶν καὶ γοερῶς ἐπικα-
 λούμενοι τὸν οἶκτον σύμπαντος τοῦ κόσμου, ὡς
 πρῶτον μέλημά τῶν ἔσχον νὰ μεταβληθῶσιν, ἀνευ
 ἀπώλειας χρόνου, εἰς ἀπηγεῖς διώκτας τῶν Τουρ-
 κικῶν καὶ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Διὸ, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπο-
 γραφῆς τῆς Βερολινείου συνθήκης, ὁ ἐπὶ τῶν ἔξω-

περικῶν ὑπουργὸς τῆς Ὑ. Πύλης εὐρέθη εἰς τὴν
 ἀνάγκην νὰ ἀπευθύνῃ, τῇ 1 Ἰουνίου 1879, πρὸς
 τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Αὐτ.
 Κυβερνήσεως τὴν ἐπομένην ἐγκύκλιον περὶ τῆς
 καταστάσεως τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Μουσουλμάνων.

«Κύριε πρεσβευτά. Οἱ ἐν Βάρνη καὶ Πρασκάδη
 μουσουλμάνοι, περιελθόντες εἰς ἀπελπισίαν ὡς
 ἐκ τῶν ὁμοτιτῶν ἄς ὑφίστανται, ἀπεφάσισαν νὰ
 καταγγείλωσι ταύτας πρὸς τὰς συνυπογραψά-
 σασ τὴν Βερολινεῖον συνθήκην δυνάμεις λαμ-
 βάνων δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω, ἐπισυννημέ-
 νην ὧδε, πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα τὴν περὶ τού-
 του ὑποβληθεῖσαν τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἀναφορὰν, ἐκ-
 τελῶ καθῆκον τοσούτῳ μᾶλλον ἐπιτακτικόν, ὅσο
 πρόκειται περὶ ζητήματος ἀμεσον ἔχοντος συνά-
 φειαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τοῦ Βε-
 ρολίνου. Καθὰ προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέ-
 ρῳ ἐγγράφῳ ἐκτιθεμένων, ἡ θέσις τῶν ἐν τῷ
 διαμερίσματι τῆς Βάρνης οἰκούντων μουσουλ-
 μάνων κατέστη ἀφόρητος. αἱ δὲ κατ' αὐτῶν βιαιο-
 τῆται ὑπερέβησαν πᾶν ὄριον· αὐτῶ δὲ, προσ-
 θετικῶς κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κλοπαὶ ἀπλαῖ καὶ
 ἄλλοις ἀπέως διαρπαγαί, φόνοι, βάσανοι, ἀπλῶς
 ἢ ἀπείρως βαρβαρότητα καὶ ἐγκληματικὰ κατα-
 κρίματα, καθ' ἑκάστην διαπρέττονται κατὰ τε
 τὴν προσωπίαν καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μωαμε-
 θανῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Σοφίᾳ, Κεστεντλίφ
 καὶ Ροδομύρᾳ μουσουλμάνων ἡ θέσις δὲν εἶναι
 κρείττων, διότι, ἐκτὸς τῶν παντοειδῶν δεινῶν
 ἅπερ ὑπέστησαν καὶ εἰσέτι ὑφίστανται, ἀπει-
 λοῦνται προσέτι ἐν τῇ χρῆσει τοῦ τῆς ἰδιοκτη-
 σίας δικαιώματος.

Λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν
 τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης
 καταστάσεως, δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὴν ἐλπίδα
 ὅτι ἡ Κυβέρνησις χάριν φιλανθρωπίας
 καὶ σεβομένη τὰς ἐν τῇ Βερολινεῖῳ συνθήκῃ
 ἐπισήμως ἀνακηρυχθείσας ἀρχὰς, θέλει παρά-
 σχει εἰς τοὺς καταπιεζομένους τὴν ἐαυτῆς
 προστασίαν».

Ἄλλὰ καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ οὐδαμῶς
 ὑστέρησαν ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν τοιούτων ἀγαθῶν
 τῆς Βουλγαρικῆς κυριαρχίας καὶ δικιχέρσεως. Ἀμα
 ἐπιτελεσθείσης τῷ 1886 τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀνατολ-
 Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἀπώλεσαν, διὰ
 μιᾶς μονοκονδυλίας, ἅπαντα τὰ πολιτικὰ δικαιώμα-
 τα καὶ τὴν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἰσοτιμίαν, ἅπερ

εἶχεν ἐξασφαλίσαι αὐτοῖς διὰ τοῦ Ὄργανικοῦ νόμου ἢ Εὐρώπῃ. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐπαυσε ἀναγνωριζομένη ὡς μία τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν τοῦ τόπου· τὰ ἑλληνικά σχολεῖα ἀνεκρῦχθησαν ὡς ἰδιωτικά, καὶ οὐ μόνον ἐστερήθησαν παντὸς χορηγήματος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιδόματα τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῶν δημορχείων τῶν καθαρῶς ἑλληνικῶν πόλεων, οἷον Ἀγχιάλου, Πύργου, Μεσημβρίας, Σωζοπόλεως, Στενημάχου, ἀφαρπασθέντα διετέθησαν ὑπὲρ βουλγαρικῶν σχολῶν· πρὸ τριετίας δὲ μόλις, ἐν τοῖς περὶ τὴν Μεσημβρίαν ἀμιγῶς ἑλληνικοῖς χωρίοις, ἐν οἷς οὐδὲ ἔχνος βουλγάρου ἀπαντᾷ, οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι, βία ἐξωσθέντες, ἀντικαθεστάθησαν διὰ βουλγάρων τοιούτων, παντελῶς ἀγνωσῶν τὴν ἑλληνικὴν. Πρὸς δὲ τούτοις, πάντες οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπεβλήθησαν εἰς βαρύτερον φόρον ἐπιτηδεύματος.

Παραλλήλως πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς σφετερισμὸν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἰδιοκτησιῶν. Ἐναρξίς ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς τῆς παρὰ τὴν Πλατισσοῦν ἀρχιεπισκοπῆς ἑλληνικῆς μονῆς τοῦ Μπατσκόβου· ταύτην ἐπικολούθησεν ἡ καταναγκαστικὴ ἐκχώρησις ὑπὸ τῆς κοινότητος Βάρνης, ἀντὶ γελαίου ποσοῦ, τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ἡ ἀρπαγὴ τῆς παρὰ τὴν Ἀγχιάλον μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας· ὁ δὲ διὰ τῆς δικαστικῆς, δῆθεν, ὁδοῦ σφετερισμὸς τῆς ἐν Βάρνῃ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, δημευθέντων ἅμα καὶ τῶν προσοδοφόρων κτημάτων τῆς κοινότητος ἐξ ὧν συνετηροῦντο αἱ σχολαὶ τῆς πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπερόγκων δικαστικῶν ἐξόδων· μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας περιεσώθη τῇ 1904 ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς βουλγαρίας, χάρις εἰς ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν, ἡ παρὰ τὴν Ἀγχιάλον μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Οὐδὲ ἐλειψαν, κατὰ τὸ διαρρεῖσθαι ἀπὸ τοῦ 1886 διάστημα, αἱ πλάγαι ἀπόπειραι ἀναμιξεως ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς των καὶ ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τοὺς διορισμούς τούτων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὴν κορωνίδα δὲ πασῶν τούτων τῶν λελογισμένων καὶ βαθμιαίως ἐφαρμοζομένων καταδιώξεων ἐπέθηκε, κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, ὁ προφανῶς πλέον καὶ συστηματικῶς κηρυχθεὶς πόλεμος ἐξου-

τώσεως κατὰ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων· τῆς ἐνάρξεως δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς ὀχλαγωγικῆς ἀπελάσεως τοῦ νέου ἑλληνος Μητροπολίτου Βάρνης καὶ τῆς διαρπαγῆς τῶν ἑλληνικῶν ναῶν καὶ νοσοκομείων τῆς πόλεως ταύτης, ἐπικολούθησαν, ἀδιαλείπτως πλέον, αἱ λεηλασίαι, οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαί, αἱ βιαιοπραγαὶ κατὰ τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἐν Καβάρνῃ, Φιλιππουπόλει, Σοφίᾳ, Πύργῳ, Στενημάχῳ κτλ. μέχρις οὐ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, παρεδόθη ὑπὸ τῶν ἀφηνιασάντων πλέον ὡς ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας κακούργων εἰς τὸ πῦρ ὀλοκλήρος ἡ ἀμιγῶς ἑλληνικὴ πόλις τῆς Ἀγχιάλου, δολοφονηθέντων ἡ γεννημένων παραναλωμάτων τοῦ πυρὸς πολυαριθμῶν ἀθῶων ὑπάρξεων ἐν αἷς οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες καὶ παῖδες. Καὶ οὕτως ἐδόθη, ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ εἰς τὰ ἀτυχῆ θύματα τῶν θρησκῶν τούτων, κατὰ πάντα πιστὴ ἀναπαράστασις τῆς σκηνογραφίας τῶν πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ληστρικῶν ἐπιπορευῶν τῶν ἁγίων βουλγαρικῶν ἐρῶν, ἀρχιμτρονίων τῶν Κρούμων καὶ τῶν Σύμεων καὶ τῶν Σαμουήλ καὶ τῶν Ἀσσέν καὶ τῶν Καλογιάννη.

Ἐπιπέσει τῶν γενήσεως βανδαλικῶν τούτων σκηνῶν ὅμως ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης ὀρθωδοῦντες οἱ πρωτεργάται τούτων, οὐδενὸς ἡμέλησαν δόπως παραπλανήσωσι ταύτην· οὕτω δὲ, κατ' ἀνακωνώσεως ἐκ Σοφίας ἀποστελλομένης εἰς εὐνοῦς ξένας ἐφημερίδας, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς χαρακτηρίζονται αἱ κακουργίαι αὐταὶ ὡς προῖον αὐθορμητοῦ καὶ ἀκατασχέτου ἐξεγέρσεως τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, κατεξαναστάντος ἐπὶ τῇ ἀκούσματι τῶν δεινῶν ἀπερπάσχουσιν οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφοὶ τοῦ ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων—καθ' ἧς ἐξεγέρσεως ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προσεπάθησε, δῆθεν, νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἑαυτῆς καθήκον—ἐξ ἄλλου μέρους διατυποῦται ἡ θεωρία ὅτι αἱ ἀρπαγεῖσαι ἐκκλησιαί καὶ μοναὶ ἀνηγήθησαν διὰ βουλγαρικοῦ χρηματος ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ἐποχῆς καὶ κατὰ συνέπειαν, ἀρπάζοντες αὐτάς τὴν σήμερον οἱ βούλγαροι, ἀναλαμβάνουσι—καίπερ ὀλίγον ἀποτόμως!—τὰ ἀρχικῶς ἀνήκοντα αὐτοῖς. Ἡ ἀπόδειξις ὅμως τοῦ ἀσυστάτου καὶ ὀλοσχερῶς ἀδασίμου

τῶν προφασιολογιῶν τούτων δὲν εἶναι ἔργον μακρὸν οὐδὲ ἐπίπονον.

533 Καὶ ἐν πρώτοις, ποία ἡ σχέσηις καὶ ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῆς δράσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, καὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ φιλησυχῶν καὶ νομοταγῶν Ἑλλήνων, **βουλγαρῶν συνταγματικῶν ὄντων πολιτῶν**, ὧν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας, τῆς ιδιοκτησίας, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐγγυῶνται αὐτοῖς αἱ διεθνεῖς Συνθήκαι, τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα, οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι τοῦ Κράτους; ἀπεδείχθη οἰαδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος συνάφεια τούτων πρὸς ἐκείνους; Ἀπὸ πότε δὲ καὶ εἰς ποῖον πεπολιτισμένον κράτος ἐθεσπίσθη ἡ ἀρχὴ ὅτι οἱ ἀθῶοι καὶ ἀνεύθυνοι κολάζονται καὶ τιμωροῦνται ἀντὶ τῶν ὑπευθύνων, καὶ ὅποια θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαι ἂν καθιεροῦτο καὶ ἐτίθετο εἰς γενικὴν ἐφαρμογὴν, ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ, ἢ ὀλεθρία ἀρχὴ αὕτη;

Βεβαίως ἡ ἐνιαχοῦ τῆς Μακεδονίας βία ἐνεργεῖα τῶν ἐλληνικῶν σωμάτων, καίπερ πᾶσι ἐξοικωθεῖσα ὑπὸ τῶν Βουλγαρῶν, εἶναι ἀνεκτικῶς κριτὴς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐνδοαίτιων ἐπὶ τὴν κατηγορηματικῶς ἀποκηρύσσουσα καὶ καταδικάζουσα ταύτην. Ἀλλὰ, τίνες οἱ ἀρχαίμενοι χειρῶν ἀδικῶν; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἐπεμπον, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, διαρκῶς ἐνοπλᾶ στίφη ἕπως ἐπιβάλλοντα διὰ τῆς τρομοκρατίας ἐπὶ πάντων τῶν μὴ ὑπεικόντων εἰς τὰ νεύματα αὐτῶν; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα παρεσκύασαν τὴν ἀνατίναξιν τοῦ καταστήματος τῆς Ὁθωμανικῆς Τραπεζικῆς ἢ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου *Guadalquivir* καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τοιοῦτου *Vasquaru* ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸν ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν τοιούτων κακουρημάτων φόνον τοσούτων ἀθῶων ὑπάρξεων; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἀπειρῶντο, ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα, τὴν ἀνατίναξιν γεφυρῶν καὶ σιδηροδρόμων; Δὲν ἦσαν καθαρῶς βουλγαρικὰ τὰ ἀνταρτικὰ στίφη ἅτινα ἤρξαντο εἰσβάλλοντα ἀπὸ τοῦ 1903, ἀναφανδόν, ἐξ ἑλῆς τῆς γραμμῆς τῶν πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην βουλγαρικῶν μεθοριῶν, περιτρέχοντα καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις τὴν χώραν, δηθόντα, πυρπολοῦντα, κακρεουργοῦντα, χωρὶς νὰ φεισθῶσι γυναικῶν ἢ

παιδίων, καὶ καταφεύγοντα ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας ἅμα ἐστενοχωροῦντο ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρ. στρατοῦ, ἕπως ἀνασυνταχθῶσι καὶ ἐπαναλάβωσι μετὰ μικρὸν τὰς αὐτὰς φρικαλεότητας; Καὶ ἐπειδὴ οἱ δυστυχεῖς ἀάτοικοι, εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν περιελθόντες, ἠναγκάσθησαν τέλος ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν νὰ ἀντιτάξωσιν ἄμυναν καὶ νὰ πατάξωσι τὰ κρυψύγετα τῶν αἰμοχαρῶν καὶ ἀνάνδρων κακούργων, σπυριάντων ἀμέσως νὰ περιστείλωσιν ἐπαισθητῶς τὴν δρᾶσιν τῶν ἅμα ὡς ἠννόησαν ὅτι δὲν θὰ ἐπετρέπετο αὐτοῖς πλέον ἀτιμωρητῆ νὰ συνεχίσωσι τὰς κακουργίας τῶν, ἦτο τοῦτο λόγος ἀποχρῶν ὅπως ἡ ἄμυνα αὕτη χαρακτηρισθῆ ὡς τερατώδες ἀνοσιούργημα, πρὸς ἐξίλιψιν τοῦ ὁποῦ ἀπηρείτο ἢ ἐξόντωσις τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἐλληνικοῦ στοιχείου; Οὕτω δὲ πολιτευόμενοι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, δὲν συναισθάνονται ὅτι, ἐνῶ ἄρ' ἐνὸς ἀνομολογοῦσι τὸ ὑποδεῖς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου παρὰ τὰς μετὰ τὸν πόλεμον ἐναντίου διαβεβαιώσεις τῶν, ἀντιτρέπουσιν ἑαυτοῦς ἀλληλεγγύους καὶ συνενότους τῶν ἀπαισιῶν κακούργων, ὧν τὰ ἐγκλήματα μετὰ φρενὸς ἐν τῇ ἀμύνα ἢ ἐν τῇ ἀντιτάξει; Δὲν ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἡκούσθη ὅτι δι' ἐγκλήματα τοῦ κοινῆς δικαίου, (οἷα εἰσὶ τὰ εἰς τὰ ἐλληνικὰ ἐν Μακεδονίᾳ στήματα προσαπτόμενα), μία πεπολιτισμένη κυβέρνησις ἐπιτρέπει εἰς συρφετὸν ταραξιῶν καὶ κακούργων νὰ ἐπιδίδεται εἰς αὐτεδικίας, καὶ δὴ κατὰ ἀόπλων καὶ ἀθῶων πολιτῶν, κατὰ γυναικῶν, κατὰ παιδίων;

Ἐπίσης ἀνυπόστατος ἐλέγχεται καὶ ἡ προφασιολογία τῶν ἐν Σοφίᾳ ὅτι αἱ ἀρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ, ὡς οἰκοδομηθεῖσαι διὰ βουλγαρικοῦ χρήματος, ἀδίκως κατεκρατοῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἰγυρισμοὶ οὗτοι περιφανῶς ἀνατρέπονται ὑπὸ τῆς ἱστορίας, καθ' ἣν οἱ σλαυτικοὶ καὶ βουλγαρικοὶ πληθυσμοὶ, οἱ ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐγκατασταθέντες ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ βορείῳ Θράκῃ, κατέλαβον μὲν τὴν ὑπαίθριον χώραν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς ὠχυρωμένας Βυζαντινὰς πόλεις, καὶ δὴ τὰς παραλίους, ἐν αἷς συνεκεντρώθη ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς· τοιαῦται δὲ πόλεις ἦσαν ἡ Βέρνα, ἡ Ἀγγιάλος, ἡ Μεσημβρία, ὁ Πύργος, ἡ Σωζούπολις, ἡ Φιλιππούπολις καὶ ἡ Στενέμαχος μετὰ τῶν

ἀμέσως περὶ αὐτὰς χωρίων, αἵτινες ἀείποτε παρέμειναν ἑλληνικαί, καὶ τοιαύτας εὗρεν αὐτὰς ἡ Ὀθωμανικὴ κατὰκτησις. Διὸ, καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Βουλγαρῶν, διὰ Σουλτανικοῦ δὲ Φερμανίου ἐδημιουργήθη τῷ 1870 ἡ Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, αἱ πόλεις αὐταὶ μετὰ τῶν μονῶν Μπατσκόβου, ἀγ. Ἀναργύρων, ἀγ. Παρασκευῆς καὶ ἀγ. Γεωργίου ἐξηρέθησαν ἐν αὐτῷ τῆς περιφερείας τῆς Ἐξαρχίας διὰ τὸν ρητῶς ἀναγραφόμενον ἐν τῷ Φερμανίῳ λόγον ὅτι ἦσαν Ἑλληνικαί. Ὡς ἐκ τούτου, ἐνῶ ἐκ τῶν λοιπῶν βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν Σοφίας, Τυρνόβου, Βιδύνης, Δρύστρας, Πρεσλάβας, Κεσπεντηλίου, Σμακοθίου, Τσερβενου, Λοφτζού, Βράτζης, ἀμέσως ἅμα τῇ ἰδρῦσει τῆς Ἐξαρχίας ἀπεπέμφθησαν οἱ Ἕλληνες Μητροπολίται, αἱ δὲ βουλγαρικαὶ μοναὶ, ὡς ἡ διάσπαστος τῆς Ρῆλλας, ὑπήχθησαν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἀπαριθμηθείσαις ἑλληνικαῖς πόλεσι καὶ μοναῖς ἡ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξηκολούθησεν ἐνασκειμένη ἀνενοχλήτως, χωρὶς κανὲν ἀποπειραθῆ ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐταῖς ὑποκειμένους αὐτῇ ἐπισκόπους, πλὴν τῆς Βάρνης καὶ Φιλιππουπόλεως, ἐνθα ἐγκατέστησεν τοιούτους μόνον μετὰ τὴν ἰδρῦσιν τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας. Αἱ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων λοιπῶν ἐναγχοῦς ἀρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ μετὰ τῶν κτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀποτελοῦσιν ἀνέκαθεν ἑλληνικὴν κοινοτικὴν περιουσίαν, ἀρχαιότεραν καὶ αὐτῆς τῆς ἐν τῇ χώρᾳ βουλγαρικῆς ἐγκαταστάσεως, ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε συνεισέφερόν τι οἱ ἀνύπαρκτοι ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Βούλγαροι, οἵτινες, ἀφαιροῦντες νῦν ταύτας, διαπράττουσιν ἀπλούστατα ἐγκλημα σφετερισμοῦ καὶ κλοπῆς μετὰ ρῆξεως. Ὁ ναὸς μάλιστα τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Βάρνῃ καὶ τὸ παρ' αὐτῷ νοσοκομεῖον, διὰ τῆς ἀρπαγῆς τῶν ὁπίων ἐνεκαίνισαν τοὺς ἄθλους τῶν οἱ Βούλγαροι, ἰδρῦθησαν πρὸ 45 ἐτῶν ὑπὸ Ἑλληνοῦ ιδιώτου, τοῦ Παρασκευᾶ Νικολάου, τὸ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν κεφάλαιον κατετίθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς ρωσικὴν Τράπεζαν.

Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν, ἀπέδειξαν ὅτι εἶχον συναίσθησιν ὅτι ἡ περιουσία αὐτῆ ἀνήκε ταῖς ἑλληνικαῖς κοινότησι διότι ἄλλως, πρὸς τί νὰ ἐπιζητήσῃ ἐπιμόνως ὁ Ἡγεμὼν ὅπως ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Βάρνης ἐκχω-

ρήσῃ αὐτῷ διὰ πωλήσεως, καίτοι ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος, τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅπως μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς ἡγεμονικὸν θέρετρον; διατί νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ (προσδοκίμης οὕτως ἐπιπλάστου χροιάς νομιμότητος) κατάληψις τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει; διατί νὰ ἐξαναγκάζωσιν οἱ βιαιοπραγοῦντες Βούλγαροι τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐσχάτως καταληφθεισῶν ἐκκλησιῶν ἐν Φιλιππουπόλει, Πύργῳ, Μεσημβρίᾳ κτλ. θέτοντες τὸ πέρυστρονον ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν, ὅπως ὑπογράφωσιν ὅτι οἰκειοθελῶς ἐκχωροῦσιν αὐτοῖς τοὺς καταληφθέντας ναοὺς; θὰ μετῆρχοντο πάντα τὰ μέσα ταῦτα, ἂν εἶχον τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ ἀρπαζόμενα ἀνήκον αὐτοῖς δικαιοματικῶς;

Τί δὲ νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς στάσεως τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως; Ἡ προκληθεῖσα ἐξέγερσις ἦν ὅλως περὶ τὴν δημιουργηθεῖσα ὑπὸ εὐαρίμου ἡγεμόνου Μακάριου προσφύγων μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, τοιχοκολλούντων ἐξεγερτικὰς προκηρύξεις ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων μετ' ἀπειλῆς φόρου ἂν ἀπέσπῳσιν αὐτοῖς ἅπασιν ἀπλοῦν πατριῶν διὰ τὴν Κυβερνήσιν ἡ συγκαταστήσῃ τῆς δρακῆς τῶν ἡρώων τούτων. Αὐτὴ αὐτῇ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ὡμολόγησεν ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μετὰ τῶν ταραξιῶν. Ἐν Βάρνῃ, ὁ νομάρχης ἐδήλωσε τῷ νέῳ Μητροπολίτῃ ὅτι αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις, τηλεφωνικῶς ἐρωτηθεῖσα, διέταξε νὰ μὴ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἡ ἀπόβασις. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ναῶν, σχολῶν, μονῶν κτλ. ὁ πάντοτε κατόπιν ἐορτῆς ἐπερχόμενος στρατὸς, κατελάμβανε μὲν τὰ κτίρια, ἀλλὰ δὲν ἀπέδιδε ταῦτα τοῖς δικαιοῦχοις, οἱ δὲ Βούλγαροι ἱερεῖς ἐσπεύδον νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐν αὐτοῖς ἱεροτελεστίας καὶ νὰ μετατρέψωσι τὰ ὀνόματα τῶν ναῶν, ὑποδηλοῦντες οὕτως ὅτι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὡς ὀριστικῶς κυρίους τούτων.

Ἐν Σοφίᾳ, ὁ στρατὸς εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰ γυμνάσια. Ἐν Στενημάχῳ, ὁ στρατὸς ἀπωθήσας τὸν ἑλληνικὸν πλῆθυσμὸν, ἐσχισμάτισε γραμμὴν μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου, ἐν ἀφῆκεν ἀνενόχλητον νὰ καταλάβῃ τοὺς ναοὺς τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἐν Ἀγχιάλῳ, ὁ στρατὸς, ἀφοῦ κατέλαβε τὴν Μονὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἀπῆλθε

535

τὴν νύκτα τῆς παρασκευῆς εἰς Πύργον, ἣ δὲ κυβέρ-
νησις διεβεβαίωσε τοὺς κατοίκους ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ
φοβῶνται· καὶ ὁμῶς, περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς Κυρια-
κῆς, ἑκατοντάδες κακούργων ἐκ Πύργου καὶ τῶν πέ-
ριξ χωρίων προερχόμενοι, ἐν οἷς καὶ ἱκανοὶ μετρηφι-
σμένοι χωροφύλακες κατέφεδρον στρατιῶται, εἰσελ-
θόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνενόητοι ἐπὶ τῇ δηλώσει
ὅτι θὰ συνεκρότουσαν ἡσύχως συλλαλητήριον, ἔθη-
καν πῦρ ἐκ διαφόρων σημείων εἰς αὐτήν. Ἐνισχυ-
θέντες δὲ εἶτα ἐκ Πύργου δι' ἐπικουριῶν ἀποστα-
λεισῶν ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου δημάρχου τῆς τελευ-
ταίας πόλεως, ὅστις ὤπλισεν αὐτοὺς ἐκ τῶν στρα-
τιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν πτω-
χῶν κατοίκων ἐξ ὧν δεκάδες ἐγένοντο παρανάλω-
μα τοῦ πυρός, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Μητροπο-
λίτης, ἣ ἔπεσαν ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν βδελυρῶν κα-
κούργων, ἐνῶ οἱ λοιποὶ κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη. Ἄρ δὲ
μολίσῳρας μετὰ τὴν φρικτὴν καταστροφὴν καὶ τὴν
ἀποτέφρωσιν τῆς πόλεως, ἐνεφανίσθη ὁ στρατὸς.
Ἄν δὲ εἰς ταῦτα πάντα προστεθῇ ἡ ἐν ταῖς αἰ-
σθηματικαῖς ἀπουσίαις ἐκ τῆς χώρας τῶν τῶν Ἡρακ-
λῆος τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρα-
τιωτικῶν, ἣ κεισθῆναι πᾶσι τίς ἔτι τὰ γενόμενα ὅσα
πράχθησαν ἐκ συστάσεως, τῇ γνώσει καὶ εὐδοκίᾳ
τῶν κρατούντων καὶ διοικούντων, ὧν τὰ κράτη
δειλία δάκρυα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀνήκουστον τραγω-
δίαν τῆς Ἀγγιᾶλου, καὶ αἱ διαψεύσεις δι' ὧν θὰ
πειραθῶσιν ἵνα παραμορφώσωσι τὰ γεγονότα πρὸς
μείωσιν τῆς φρίκης ἣν θὰ προκαλέσωσι ταῦτα
ἀπικνταχοῦ τοῦ κόσμου, οὐδένα πλέον θὰ παρα-
πλανήσωσι.

Καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἀνεδείχθησαν καὶ ἐν τῇ
περιστάσει ταύτῃ κατὰ πάντα ἐφάμιλλοι τῶν
ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐνόξων προγόνων
τῶν, διατρανώσαντες οὕτως ἐνώπιον τοῦ πεπλι-
τισμένου κόσμου τὸ γεγονός ὅτι ἀρκεῖ νὰ ξέσῃ τις
ὀλίγον τὸ λεπτόν ψιμμύθιον τοῦ δῆθεν πολιτισμοῦ
τῶν, ἵνα ἀνεύρῃ ὑπ' αὐτὸ, θάλλοντα καὶ ἀκμαία,
τὰ ἄγρια καὶ κακοθρογα ἐνοστικὰ τῶν μαχητῶν τοῦ
Κρούμου καὶ τοῦ Καλογιάννη, καὶ παρασχόντες ἐν
ἐπιψιλλαζήτων τεκμήριον τῆς τύχης τῆς ἀναμε-
νευσης τὸν πλήμονα μὴ βουλγαρικὸν πληθυσμὸν
πάσης χώρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ κατάρθουν νὰ ἐμ-
πήξωσι τοὺς ἔνοχας τῶν. Ἄλλ' ὑπολείπεται ἡ
Εὐρώπη, ἣς τὴν στάσιν ἀπέναντι τῶν φοβερῶν

τούτων φρικαλεοτήτων ἀναμένομεν νὰ ἰδῶμεν.
Διότι, μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ δίκαια τοῦ ἐν Βουλ-
γαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμιλίᾳ ἐλληνικοῦ πλη-
θυσμοῦ ἠγγυήθησαν καὶ ἐξησφάλισαν ἐπισήμως,
διὰ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς, ἐν τῇ Συνθήκῃ τοῦ Βε-
ρολίνου αἱ ἐξ μεγάλας Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις· θὰ ἐπι-
τρέψωσι λοιπὸν νῦν αὐταὶ εἰς τοὺς τέλεον ἐκτρα-
χηλισθέντας Βουλγάρους ὅπως μετατρέψωσιν εἰς
ράκος καὶ λακπατήσωσι, κατοχοῦμενοι ἐπ' αὐ-
τῆς, τὴν Συνθήκην ταύτην;

Δὲν τὸ πιστεύομεν ποσῶς διότι τὸ ἐναντίον θὰ
ἰσοδυναμῇ πρὸς ἠθικὴν χρεωκοπίαν τῆς Εὐρώπης
ἐνώπιον τῶν ὀμμάτων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς,
ἐξαναγκασθησάντων οὕτω νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι
οὐδεμία πλέον πρέπει νὰ ἀποδίδεται προσοχὴ ἢ
σημασία εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἐπισήμους δηλώ-
σεις καὶ ἐπαγγελίας τῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ πραγματικῇ
πραξί ἡ κτηνώδης βία θὰ κατισχύει τὸν τεύθεν τοῦ
δικαίου καὶ θὰ ἀποτελεῖ τὸν ὑπέρτατον νόμον, πρὸ
τοῦ ἁπλοῦ θὰ δεήσει νὰ κλίνη τὸν ἀύχένα πᾶν δι-
καιοῦ, θεῖόν τε καὶ ἀνθρώπινον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Κ. Δ.
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ σήμερον ἐκδιδόμενη πατριαρχικὴ καὶ συνο-
δικὴ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν τῷ κλίματι τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μητροπολίτας, ἐπισκόπους,
ιερεῖς καὶ προκρίτους, ἀπεστάλη πρὸ τριῶν ἑβδο-
μάδων προηγουμένως δὲ καὶ τὸ παρασυναπτό-
μενον ἐνταῦθα Σημείωμα. Πρὸς εὐρυτέραν κυ-
κλοφορίαν τῶν ἀπὸ μητρικῆς προνοίας πᾶσι τοῖς
ὀρθοδόξοις διαδιδομένων νοθεσιῶν, ἃς ἀπό-
τινος συνεχῶς καὶ ἐν ἐπαναλήψει ἡ μήτηρ Ἐκ-
κλησία ἀπέτεινεν αὐτοῖς, ἀνατυποῦμεν τὴν ἐγ-
κύκλιον καὶ τὸ σημεῖωμα οὕτως ἔχοντα:

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλέφ Θεοῦ κτλ.

Ἄριθ. πρωτ. 4632.

† Ἱερώτατοι μητροπολίται, θεοφιλέστατοι
ἐπίσκοποι, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότα-
τοι δημογέροντες καὶ πρόκριτοι καὶ λοιποὶ

εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῶν κατὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἑπειρον θεοσώτων ἐπαρχιῶν· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Βαθῆως θλίβεται πᾶς εὐσεβῆς καὶ ὀρθόδοξος τὰ ἐκτροπα καὶ ἔκθεσμα βλέπων τὰ καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ περιβόλῳ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν βιαίως ἔξωθεν ἐπιχειρούντων διασαλευσάτω ἀβιάστως ἀπ' αἰῶνων καὶ κατὰ συνείδησιν καὶ πεποίθησιν ὑφιστάμενον καθεστῶς κατὰ τὸν αὐτόθι βλαχόφωνον λεγόμενον ὀρθόδοξον πληθυσμόν. Πλὴν γὰρ τοῦ ἄλλου σάλου καὶ σπαραγμοῦ, ὃν οἱ τῶν ζιζανίων σπορεῖς εἰς κοινότητος εἰρηνευούσας καὶ ὁμονοούσας εἰσάγουσι, καὶ συγχύσεως ἐκκλησιαστικῆς ἤδη πολλῆς καὶ σκανδάλων συνεχῶν παραιτίοι οὐ παύονται γινόμενοι, κατὰστασιν πραγμάτων δημιουργοῦντες τῷ ὀρθοδόξῳ ἄρδην ἀντιπίπτουσαν συστήματι καὶ πολιτεύματι.

Ἱερεῖς μὲν ἤδη τινὲς τῆς οἰκείας στασιαστικῶς ἀποστάντες κανονικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καθαιρέσει ἐνδίκῳ ὑποβλήθῃντες καὶ τῆς ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος ἀπονηγνῶσθαι, οὐ παύονται καὶ οὕτως ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῶν ἀποτολμῶντες ἱεροπρατεῖν καὶ τὰ ἅγια μυστήρια τελεῖν καὶ τὴν τὴν οὐκέτι ἔχουσι χάριν μεταδίδοναι, μείζον τὸ ἑαυτῶν κρῖμα οὕτως ἀπεργαζόμενοι. Εἴ τις γὰρ ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἐνδίκῳ καθαιρέσει ὑποβληθεὶς τολμήσειεν ἄψασθαι τῆς ποτὲ ἐγχειρισθείσης αὐτῷ λειτουργίας, οὗτος παντάπασιν τῆς Ἐκκλησίας ἐκκοπτέσθω, διαγορεύει ὁ ἀποστολικὸς κανὼν. Ἀλλὰ καὶ τῶν λαϊκῶν τινες, ὡς μὴ ὄφελος, τῇ πλάνῃ ὅπως ποτὲ ὑπέιξαντες, εἰς τὴν σκολιὰν καὶ οὗτοι συνεξετράπησαν ὁδὸν, ἀντὶ τῶν κανονικῶν ποιμένων καὶ ἱερέων τοῖς καθηρημένοις τούτοις καὶ ἐκπτώτοις καὶ ἀνιέροις ἀκολουθῆσαι παραπλανηθέντες, ἔξω οὕτω τοῦ σωτηρίου περιβόλου τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Μητρὸς Ἐκκλησίας ὡς παρασυνάγωγοι γενόμενοι. Εἴ τις γὰρ ἐν πταίσματι ἐξετασθεὶς ἐπισχέθῃ τῆς λειτουργίας καὶ μὴ ὑπέκυψε τοῖς κανόσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκασε τὴν προεδρίαν καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ συναπλήθον τούτω τινὲς, παρασυναγωγῇ τὸ τοιοῦτον, λέγει ὁ

Μέγας Βασίλειος. Διὸ τοιαύτης, ἄρδην ἐναντίας τῇ κανονικῇ τάξει, οὔσης τῆς ἐκτρόπως, ὡς μὴ ὄφελος, ἐνιαχοῦ αὐτόθι παραχθείσης ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας, τῶν δὲ ὡς ἀνωστασιαστῶν καὶ παρασυναγωγῶν ἱερέων καὶ λαϊκῶν ὀνόματι μόνον ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διατελούντων, τῷ δὲ πράγματι ἔξω ἤδη τῆς ὀρθοδόξου γενομένων τροχιάς, θλίψει βαθεῖα ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀποπλανήσει αὐτῶν ἐχόμενοι, προαγόμεθα συνοδικῶς πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀποτεῖναι αὐτοῖς παραίνεσιν, ὅπως συνέλθωσιν εἰς ἑαυτούς, καὶ τὸ βάραθρον, εἰς ὃ ἐπηρεία τοῦ ἀλάστορος φέρονται, κατανοοῦντες, ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν τροχίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας καὶ ἔσω τῆς σωτηρίου μάνδρας τῆς γαλουρησίας αὐτοῦ Μητρὸς Ἐκκλησίας γενόμενοι, μηκέτι δὲ πονηραῖς προσέχωσι καὶ δουλεύωσιν εἰσηγήσειν, εἰς τοιαῦτα μὲν ἔκθεσμα καὶ ψυχῶλεθρα ἐκκλησιαστικῶς ἀγούσας τὴν κοινὴν δὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐπιβουλοῦσιν διαταραχάσασθαι καὶ διασπῶσασθαι τὴν ἐξ ὑπερτάτου ἐκκλησιαστικῆς προνοίας καθήκοντος τὴν πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τοὺς ὅπως ποτὲ ἀποπλανηθέντας καὶ ἐκτραπέντας, εἴτε ἱερεῖς, εἴτε διδασκάλους, εἴτε λαϊκοὺς, ἀπειθύνοντες παραινέσιν καὶ τὸν ἐξ ὕψους φωτισμὸν αὐτοῖς καὶ τὸ ἔλεος ἐξαιτούμενοι, εὐκαιρὸν ἅμα ἡγούμεθα συστήσαι καὶ παρακλεεῦσασθαι πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφρωσιωμένοις τέκνοις τῆς Ἐκκλησίας ὅπως στερροὶ ὡς ἄχρι τοῦδε καὶ ἀκλόνητοι ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων φυλάσσησθε ἀγρύπνως κατὰ τῶν ἀδιαλείπτων ἐπιβουλῶν, τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως ὑμῶν καὶ τῷ συνδέσμῳ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐνότητος τελεσφόρως πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ ἐνεργεῖαν ἀποκρούοντες καὶ κατασυντρίβοντες. Ὁ δὲ δυνάμενος φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστους καὶ στηῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνος σοφὸς Θεὸς Σωτὴρ ἡμῶν (Ἰουδ. 25) «αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι· αὐτῷ ἡ δόξα

καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἄμην». (Α' Πέτρ. 5, 10).

α 25'. Ἰουλίου η'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν)

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

Καὶ προλαβόντως κατὰ κειροὺς, ἕνεκα τῶν ἀνωμολιών, αἵτινες κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος συνετάραξαν τὰς αὐτοὺς ἐπαρχίας, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία οὐ διελίπεν εὐθέτως ἐκ καθήκοντος ὀφειλετικῆς προνοίας τὰ δέοντα ὑποδεικνύουσα περὶ τῆς τηρητέας πολιτείας κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμὰς, σὺν τῇ ἐπιβαλλομένῃ συντόνῳ προσοχῇ καὶ ἐπαγρυπνήσει κατὰ τῶν παντοίων ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ἰδιαιτέρως συστήσασα τὴν τήρησιν ἅμα μετριοπαθοῦς καὶ εἰρηνικῆς ἐν γένει στάσεως καὶ πολιτείας μετὰ πάσης νομοταγείας. Ἐπειδὴ δ' ἀτυχῶς ἡ θλιβερὰ κατάστασις οὐ μόνον οὐκ ἐβελτιώθη, ἀλλὰ καὶ πολλοχῶς διὰ νέων ἐκτρόπων ἐπιβουλῶν καὶ κκουριῶν τῶν ἐναντίων ὁσημέρῃ ἐπιδεινούται, ἀναγκαῖον ἠγούμεθα ἵνα ἐπιτακτικώτερον προτρέψωμεν καὶ αὐτοὺς, συνοδικῶς διαγγυῶντες, καὶ ὑποδείξωμεν τὴν ἀναγκαῖον ὑπόστασιν κατὰ τὰς αὐτοὺς ἐπαρχίας ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς, τὸ δυσχερὲς καὶ κρίσιμον τῶν κειροῦν ὑπ' ὧσιν ἔχοντες, διπλασιάζωσι μὲν τὴν ἐκυτὰν προσοχὴν καὶ μέριμναν εἰς ἀπόκρουσιν τῶν ἀδιαλείπτων τούτων ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ταύτοχρόνως ὅμως μὴ παύσωσιν αὐστηρῶς ἐχόμενοι τῶν παραγγελεμάτων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ προσηγορίας καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν εὐλαβείας, ἐπισπώμενοι διὰ τῆς εὐσταθοῦς μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμύνης καὶ προστασίας, τῆς μετριοπαθοῦς δὲ καὶ νομοταγοῦς καὶ εἰρηνοφιλοῦ ἐν πάσι πολιτείας καὶ στάσεως αὐτῶν, τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν, τὴν εὐμένειαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλοδόξου ἡμῶν Ἀνακτος, τὴν εὐπρέσκειαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐλογίαν τὴν παρὰ Θεοῦ.

α 25'. Ἰουλίου κ'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἀνάκτορα.—Τῇ δευτέρῃ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ καπικεχαγιᾶ ἐξ. Ἀντωνίου Οἰκιάδου, μετέβη εἰς τὰ αὐτοκρ. ἀνάκτορα καὶ

ὑπέβαλε τὰς ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακρομερεύσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου διαπύρους εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους διηνεκῶς ἐυγνωμονούντων ἐπὶ τῇ ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν αὐτοκρατορικῇ καὶ πατρικῇ Αὐτοῦ μερίμνῃ.

Αὐτοκρατορικαὶ ἑορταί.—Τῇ κυριακῇ, 30 ἰουλίου, ἀγομένης τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Ὑψ. τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαὴλ, διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου, ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰς ὑπὲρ τοῦ ἑορτάζοντος εὐχὰς τῶ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ρωσσίας διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου.—διὰ τοῦ αὐτοῦ, προχθὲς, σάββατον, αἱ πατριαρχικαὶ προσερχεῖς διεβιβάσθησαν τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ Αὐστρουγγαρίας ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. ΚΒ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου. Ἰωσήφ.

Ἱερὰ Σύνοδος.—Ἀπὸ τῆς τρίτης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ ἀρχιεπίσκοπος μητροπολίτης Πελαγονείας κ. Ἰωακείμ, προσαγορευθεὶς δεόντως ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ καταλλήλως ἀπαντήσας.—Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν ἐκτικῶς καὶ ἐπὶ τετάρτῃ, ἕνεκα τῶν ἐξ Ἀγγλίας καὶ ἀπελευθερωτῶν εἰσόδων ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τῶν βασιμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Σιμ. Σασιανίου, Δρυϊνουπόλεως καὶ Κολωνίας προσέβησαν μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν Α. Ὑψ. τὸν μέγαν βεζιρην.

Κοινὴ συνεδρία.—Τῇ παρασκευῇ, 4 ἀρχομένου μηνὸς, συνῆλθον εἰς συνεδρίαν κοινὴν ἢ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἐντιμον Δ. Ἔθν. Μ. Συμβούλιον.

Ἡγεμονία Σάμου.—Τῷ τὴν παρασκευὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς Σάμον ἀναχωρήσαντι Ὑψ. ἡγεμόνι τῆς Σάμου Κωνστ. ἐφέντη Καραθεοδωρῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης διεβίβασε τὰς πατρικὰς αὐτοῦ καὶ κατευοδίου εὐχὰς διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιεπισκόπου κ. Βενιαμίν.

Μητρόπολις Πισιδίας.—Διὰ τηλεγράφου αὐτοῦ, ἀπὸ 26 λήξαντος ἰουλίου, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πισιδίας κ. Κωνσταντῖνος ἠγγεῖλε τὴν τε εἰς τὴν ἔδραν τῆς μητροπόλεως ταύτης ἀφίξιν καὶ τὴν θερμὴν δεξίωσιν, ἣν αὐτῷ οἱ εὐσεβεῖς ἀτταλιεῖς ἐποιήσαντο.

Μητρόπολις Διδυμοτείχου.—Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου

κ. Φιλάρτος Βαφείδης, ἀγγέλλων τῇ Α. Θ. Π. τὴν αἰσίαν εἰς Διδυμότειχον ἀφίξιν, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ δεξιώσει, ἧς ἀπύλαυσεν ἐκ μέρους τοῦ παναγιωτάτου οἴκου. πατριάρχου κατὰ τὴν βραχεῖαν. ἀδεία συνοδικῆ, παρ' ἡμῖν διαμονὴν αὐτοῦ.

Μητρόπολις Πρεσπῶν.—Τῇ δευτέρᾳ, 31 ἡλίου, ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα μεταβῆ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὅπανιερ. μητροπ. Πρεσπῶν καὶ Λυχνιδῶν κ. Γερμανός, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Πελαγονείας καὶ Μαρωείας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Βάρνης, Γρεβενῶν καὶ Βελλᾶς. Τὰς ὑπὲρ εὐπλοίας τοῦ ἀναχωροῦντος μητροπολίτου πατριαρχ. εὐχὰς ἠρμήνευσεν αὐτῷ ὁ ἱερολ. τριτεύων κ. Ἀθναγόρας.

Μητρόπολις 40 Ἐκκλησιῶν.—Τῷ σαββάτῳ, 29 ἰουλίου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τεσσαροκοντα Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνθιμος, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὑπὸ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Σηλυβρίας καὶ Σισαμίου καὶ τοῦ παρεπιδημούντος πανιερωτάτου Βελλᾶς καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολ. τριτεύοντος ὁ μητροπολίτης Τεσσαροκοντα Ἐκκλησιῶν ἠγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν αἰσίαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀφίξιν καὶ τὴν ὑποδοχὴν, ἣν ἐποιήσατο αὐτῷ ἡ κοινότης, ὑπέβαλε δ' ἅμα τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς τῇ τε Α. Θ. Π. καὶ τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς.

Ἐπισκοπὴ Μοσχοννησίων.—Τῇ προπαραελθούσῃ πέμπτῃ ἀνεχώρησεν εἰς Συμύρην ἵνα μεταβῆ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μοσχοννησίων κ. Νικόδημος, ἀναγγείλας τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην αἰσίαν ἀφίξιν καὶ τὴν αὐτῷ γενομένην ὑποδοχὴν.

Μητροπολίται σχολάζοντες.—Προτάσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐπέκρινε νὰ χορηγῶνται ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου χίλια γρόσια κατὰ μῆνα, μεῖζον ὄπλοδὸν τοῦ χορηγομένου μητροπολίταις σχολάζουσι, τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ προέδρῳ Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίῳ, οἰκιοθελῶς μὲν παραιτησαμένῳ τὴν ἐπαρχίαν, ἔχοντι δ' ἀνάγκην περιθάψεως τῆς ὑγείας αὐτοῦ.

Ἐξαρχία Μετζόβου.—Διετάχθησαν τηλεγραφικῶς οἱ τέως ἐπίτροποι καὶ ἔφοροι Μετζόβου

νὰ παραδώσωσι τοῖς ἐκλεγείσι νεωστὶ διαδόχοις τὰ παρ' αὐτοῖς μένοντα ἀρχεῖα καὶ χρήματα τῆς κοινότητος.

Μ. τοῦ Γ. Σχολῆ.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἀνέθηκε τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ πρώην ταμίου καὶ ἔφορου τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Π. Γ. Χρυσοῦ τοῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ σεβ. μητροπολίτῃ Δριτίνουπόλεως κ. Λουκά καὶ τῷ κ. Ἐμμ. Ρακτιδάν, ἀντὶ τῶν πρὸ καιροῦ διορισθέντων.

Ἐθν. Ἰωακείμιον παρθεναγωγεῖον.—Ἀντὶ τῶν παραιτησαμένων τὰ καθήκοντα ἔφορων τοῦ Ἐθν. Ἰωακείμιου παρθεναγωγείου κκ. Ἀριστείδου βέη Κυριακοῦ καὶ Σ. Γ. Καζανόβα, διορίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἔφοροι αὐτοῦ οἱ κκ. Παῦλος Ἀλεξ. Καραθεοδωρῆ καὶ Θρασ. Ψάθης.

Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον διώρισε γραμματεὰ τοῦ Ληξιαρχικοῦ Γραφείου τῶν Πατριαρχείων, ἐποπτευομένου ὑπὸ τοῦ γεννητοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Κ. Δελικάνη, τὸν ἐλλογιμὸν κ. Ἰάκωβον Βασιάδην, τέως συντηρητὴν καὶ διαχειριστὴν τῆς Ἐκκλησ. Ἀληθ. εἰς τὴν ἀπὸ δεκαπενταετίας μετ' ἀφροσύνης εὐχάστῃ. Τῷ μετὰ τοῦδε ἀπείραρχῳ κ. Ν. Παγαλῆ, ἀπὸ ἑνδεκαετίας ἐργασθέντι, ὠρίσθη παρὰ δυνάστευσίματος τετρακοσιόγροσος.

Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον.—Ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἐλεονώρα Λαμπρινίδου προσήνεγκε 5 λίρας Τουρκίας ὑπὲρ τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου Πριγκίπου ἀντὶ πομπῶδους ἐπιμνημοσύνου τελετῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης ἡ εὐγενεστάτη κυρία Εἰρήνη Γ. Τ. προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος 5 λίρας τουρκικᾶς.

Ἐκφρασίς εὐαρέσκείας.—Εἰς τὸν Ἀθήνησι διαμένοντα ἐγκριτον ἐκ Σηλυβρίας ὁμογενῆ κ. Μιλτ. Ἰορδανόπουλον ἐξεφράσθησαν διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου ἡ εὐαρέσκεια καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Π. ἀνθ' ὧν ἐπραξε καὶ πράττει ὑπὲρ τῆς γενετήρας, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς συντρέχων ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῇ κοινωφελῶν ιδρυμάτων καὶ θεσμῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν.—Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Ἰω. Ἀσπριώτου, παραιτησαμένου τὴν θέσιν ταύτην, διορίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὁ κ. Ἰάκωβος Βασιάδης.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτως

τελεσθεῖσιν ἀραβῶσι, δι' ὧν καὶ συνεδέθησαν δύο τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ ἐξεχουσῶν οἰκογενειῶν αἰτῶν ἐριτίμων κκ. Οἰκονόμου καὶ Ζαρίφη, ἡ Α. Θ. Π. νύξατο πατρικῶς τὰ πρόσφορα. Ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ταύτῃ εὐμενεῖα καὶ στοργῇ οἱ ἐριτίμοι σύζυγοι Φαννὴ καὶ Περικλῆς Γ. Ζαρίφης, εὐγνωμονοῦντες, ὑπέβαλον τηλεγραφικῶς ἐκ Saint Moritz τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν βεβαιοῦντες ὅτι ἐν εὐλογία τῆς Α. Θ. Π. συμπληροῖ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν τε μνηστευθέντων καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, παρακαλούντων ν' ἀποδεχθῇ τὰς εὐγνωμονίας αὐτῶν εὐχαριστίας.

Ἅγιον Ὅρος.— Τηλεγραφικῶς νύχαριστήσε τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ ταῖς τῇ 27 λήξαντος μηνὸς διαδιδασθεῖσαι πατριαρχικαῖς εὐχαῖς ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος κ. Μισαήλ.—Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐπισκέψεως αὐτοῦ ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Δημ. Γεωργιάδης, καθηγητῆς τῆς ἐν Χαλκῇ Θεολογ. Σχολῆς, διαμείνας ἐπὶ μικρὸν ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς Βατοπεδίου καὶ Ἰδύρων.— Χθὲς ἡ Α. Θ. Π. νύξατο τηλεγραφικαῖς ταῖς ἑορταζούσαις ἱεραῖς μοναῖς τοῦ Κουτλουμυσιῶν καὶ τοῦ Παντοκράτορος.

Μητρόπολις Νικομηδείας.—Τῇ προπαραλήγουσῃ πέμπτῃ, 27 λήξαντος ἰουλίου, πανηγυρίζουσας τῆς ἐν Νικομηδείᾳ ὀρθοδόξου κοινότητος τὴν μνήμην τοῦ πολιούχου ἁγ. μάρτυρος Παντελεήμονος, πρέστη τῆς ἐπὶ τούτῳ ἱερᾶς τελετῆς, πατρικῇ μερίμνῃ τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου, ὁ πανιερ. μητροπολίτης πρῶην Μκρωνεῖας κ. Κωνσταντῖος.

Μητρόπολις Ἰωαννίνων.—Τῷ σαββάτῳ, προχθὲς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Γεράσιμος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος. Τὸν ἀνχωροῦντα μητροπολίτην προέπεμψαν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Πελαγονίας, Τραπεζοῦντος, Μκρωνεῖας, Σισανίου καὶ Κολωνίας, οἱ παρεπιδημοῦντες πανιερ. μητροπολίται Βάρνης καὶ Γριβενῶν, οἱ ἀρχιεπίσκοποι (τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων) Νεχπόλεως καὶ Φιλadelphείας, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Μητρόπολις Λήμνου.—Ὁ ἐν Λήμῳ φιλόμουσος ἰδρυτῆς τοῦ Παντελείδειου Παρθεναγωγείου κ. Ὁδ. Ι. Παντελίδης ὑπέβαλεν ἐγγράφως τῇ Ἐκκλησίᾳ

τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπικυρώσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς σχολῆς ταύτης καὶ ταῖς αὐτῷ διαδιδασθεῖσαις εὐχαῖς.

Μητρόπολις Ἡλιουπόλεως.—Τῇ δευτέρῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀφίκετο εἰς Σμύρνην, μετὰ τὴν ἀνά τὸ τμήμα Κερίας ποιμαντικὴν περιοδεῖαν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καὶ Θουατείρων κ. Τεράσιος.

Ὄνοματικά ἑορταί.—Τῷ προπαραλήθοντι σαββάτῳ, 29 λήξαντος, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἄγουσι σεβ. μητροπολίταις Δέρκων καὶ Παρχμυθίας. Ἐπίσης ἠύξατο τὰ δέοντα τοῖς ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ ἐπίσης ἑορτάζουσι.—Χθὲς δὲ τηλεγραφικῶς διεβίβασε τὰς πατρικὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ τὴν ὀνοματικὴν ἑορτὴν ἄγοντι ἀξιοτίμῳ κ. Σωτηρίῳ Σπυρίδωνος.

Περιοδεύται.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Σμύρνης κ. Βασιλείῳ, πρότερον καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτῆς αἰτησάμενος τὴν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προαγωγὴν τοῦ νεοῦ τὴν ἡλικίαν καὶ μὴπω συμπληρώσαντος εὐδόκιμον πενήντητὴ παρὰ μητροπολίτην ὑπηρεσίαν ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως, ὡς οἱ ἐθνικοὶ ἔχουσιν διατάξαι, ἀντέστη γὰρ προαχθεῖν ἀπὸ ἐκείῳ ἐν τῶν διαθεσέων ἀρχιεπίων, διαλόγου ἀγγιθέντας τῷ αἰτοῦντι μητροπολίτῃ.

Φιλομουσίας τεκμήριον.—Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Σμύρνης ἐμάθομεν μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένος σμυρναῖος κ. Ἰω. Μ. Ροδοκανάκης ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης δώδεκα χιλιάδας καὶ ἑνεακόσια εἰκοσιν ἑνὲς ἑράγγα. Ὁ φιλόπολις δωρητῆς πρὸ τινῶν ἐτῶν περὶ τοὺς χιλίους τόμους βιβλίων ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, αὐθόρμητος δ' ἐκάστοτε προήρχετο ἀρωγὸς εἰς εὐκχεῖ καθιδρύματα τῆς φιλοτιμοτάτης ὁμογενοῦς ἐν Σμύρῃ κοινότητος.

Κοινότης Κυθωνίων.—Διὰ γράμματος καὶ τηλεγραφικῶς συνεστήθη τοῖς προύχοσι τῆς φιλογενοῦς τῶν Κυθωνιῶν κοινότητος ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου, ἐξακολουθῶσι δὲ τηροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διακριθέντες διὰ τὴν εὐσέθειαν καὶ παρεδειγματικὴν αὐτῶν φιλογείνειαν.

Λόγιοι παρ' ἡμῖν ξενιζόμενοι.—Διαικνεύουσι παρ' ἡμῖν οἱ ἐλλόγιοι διευθυνταὶ τοῦ τε Τραπεζαίου γυμνασίου κ. Ι. Παπίας καὶ τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ κ. Δημήτριος Στεφάνου.—Ἀπῆλθον δὲ πρὸ ἐξ ἡμερῶν ὁ τε πανο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

σιολογ. ἀρχιμκνδρίτης καὶ διευθυντῆς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, οὗ ἡ περιοδεία σκοπὸν ἔχει τὴν εὐρεσιν γραμμῶν ἐπισήμων περὶ τοῦ πολὺτα πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, καὶ ὁ ἐν Πετρούπολει διαμένων ὑπομνηματογράφος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἀθην. Παπαδόπουλος Κερκευός.

Χοροστάσια.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Γαλατῶν πανηγυρίοντι κατὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πολλοῦ συρρέουστος εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ποιμαντικὴ περιοδεία.—Κατὰ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἰουλίου διήλθεν ἐκ Λευκωσίας ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυρηναίος καὶ πρόεδρος τῆς κυπριακῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Κύριλλος, μεταβὰς, μετὰ δικιμονὴν μιᾶς ἡμέρας, εἰς ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀνά τὴν ἐπαρχίαν Κυρηναίος εὐσεβοῦς αὐτοῦ ποιμνίου.

Κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.— Συμπληρώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπληρώθη ἐκ Λευκωσίας ἐκδροπ. ἱεροκήρυξ καὶ χριστὸς κληρικὸς κ. Φιλᾶρετος Κουρίτης, ὅστις ἐμελλεν ἐκ ἀρξῆται τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς κυριακῆς, 16 ἰουλίου, κηρύττων ἐν τῷ κατὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Ἀρχεῖα Ἐκκλησίας Κύπρου.— Ἐν τῇ καλλιστη ἐφημερίδι «Ἐλευθερία» τῆς Λευκωσίας ἐξεδόθη γράμμα ἀνέκδοτον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, ἀπὸ 2 ἀπριλίου 1812, ἀναφερόμενον εἰς χρηματικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ ἧς εἴ τι ἀν περιώζηται παρ' ἰδιώταις ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον καλὸν νὰ καθίσταται πᾶσι γνωστὸν διὰ τοῦ τύπου.

Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες.— Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, τῷ τῆς 8 λήξαντος ἰουλίου, ὁ ἔλλογ. πολύτης τῆς Θεολογίας κ. Χαρίλαος Γ. Παπᾶ Ἰωάννου δημοσιεύει περιγραφήν χριστιανικοῦ κερκίου κυκλοτροῦς, ὅπερ, προερχόμενον ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἰουμαστῷ Ὄρει μονῆς τοῦ ὁσίου Σymeῶν (Θαυμαστορείτου), περὶ τῶν ἐφ' οὗ ὁ Σymeῶν ἠσκέετο στύλον μετὰ δύο ἀγγέλων καὶ δύο μορφῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν λέξεων «εὐλογία τοῦ ὁσίου Σymeῶν τοῦ [κατὰ τὸ Θαυμ]μαστόν ὄρος». Τὸ κερκίον δέον ν' ἀντιπραβληθῆ πρὸς ὁμοίας παρκατάσεις.

Μονὴ Μαχαίρᾳ.— Ἀνεγράψμεν ἐπαινετικῶς ἐν

προγενεστέρω φύλλῳ δήλωσιν δύο πατέρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαίρᾳ, κατ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ μονῇ διαμονὴ οἰκογενειῶν περισσότερον τῶν ἡμερῶν. Νῦν ἐν τῷ τύπῳ δηλοῖ ὁ πανοσιολογ. ἡγούμενος τῆς μονῆς κ. Μητροφάνης ὅτι ἡ δήλωσις ἐκείνη ἐγγράφη ἐν ἀγρονίᾳ αὐτοῦ, βεβαίαι δὲ δημοσίᾳ, καὶ ἀπ' ἐναντίας πρὸς τὰς πᾶσι σεβαστὰς ἀρχικὰς μοναστικὰς διατάξεις, ὅτι «ἡ μονὴ μετὰ πολλῆς προθυμίας παρέχει τὴν φιλοξενίαν τῆς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ διαθερίσωσιν ἐν αὐτῇ».

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, χθὲς, κυριακῇ, ἐτελέσθησαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ κατὰ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ναοῖς μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τελευτήσαντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐπ' ἐσχάτων θύματα πατριάρχου ἀκουτοῦ τῆς πρὸς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσιώσεως, τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν μητρικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁρθόδοξων ἀπογόνων τῆς ἡμετέρας ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῆς ἐκείνης τελευτήσαντες μετὰ τοῦ λειτουργούντος ἱερατείου τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπὲρ τῶν τυρὶ καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Μετὰ συντριβῆς καρδίας, ἐν ἐκδηλώσει ἀδελφικοῦ πόνου, συνδραμόντες ἐν ταῖς ἱεουργίαις ἐκέλευσαν τὸν ἀνεχόμενον τὰ πάντα Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μεταστάντων καὶ ὑπὲρ τῆς παύσεως τῶν κκιῶν, ἀτινα ἐκ μέρους τῶν λεγομένων χριστιανῶν ὑφίστανται οἱ ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς ἅτε πνευματικὴν μὲν ἀρχὴν ἀνγνωρίζοντες τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, γλῶσσαν δὲ λαλοῦντες τὴν μεταδώσαντες εἰς τὰ πεπολιτισμένα τῶν ἐθνῶν τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν.

Ἐν τῷ πατριαρχικῷ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Νικομηδείας, Πελαγωνείας, Τραπεζοῦντος, Μεθύμνης, Χίου, Μαρωναίας, Σηλυβρίας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Μεσημβρίας καὶ Βάρνης, μνημονεύσας ἐν μὲν τοῖς ζωσίων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ἀρχιερέων Φωτίου (Φιλιππουπόλεως), Τιμοθέου (Μεσημβρίας), Βασιλείου (Ἀγγιάλου), Νεοφύτου (Βάρνης) καὶ Δωροθέου (Σωζοπόλεως) μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ἐν δὲ

τοῖς τεθνεώσι τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὀλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν δὲ καὶ τρισάγιον ἐπὶ κολύβων ἐψάλλη, μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίου ἀκολουθίας, ἧς ἠκροάσαντο μετὰ συγκινήσεως καὶ θαυμάσιον οἱ παριστάμενοι, ὧν μεταξύ καὶ πολλοὶ πρόσφυγες Ἕλληνες ἐξ Ἀγγιλίου, Βέρνης καὶ καὶ Πύργου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἡ Α. Θ. Π. ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἠλόγησε τὸ πυκνότατον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἡ ἱερὰ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία, διὰ τε τὴν ἑορτὴν τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Μεταμορφώσεως καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν κράτει δῆθεν εὐνομούμενῳ πυρὶ τε καὶ μυχθαίρῃ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν πασχόντων διότι ἀνήκουσιν εἰς τὴν εὐγενεστέραν τῶν φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ εὐσεβὲς ἑλληνικὸν γένος, καὶ λαλοῦσιν τὴν γλώσσαν, δι' ἧς οἱ θεοὶ διδάσκαλοι καὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διέδωκαν καὶ εἰς τὸν βουλγαρικὸν λαὸν τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀναμνησκόμενος μετὰ ἄλλους πολλοῦ τῶν ἐν Ἀγγιλίῳ καὶ Πύργῳ τοληθέντων τελευταίων ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολεσάντων πᾶσαν ἀνθρωπισμῶ καὶ χριστιανισμῶ ἀνεύθυν, κατὰ τὸν ἱερὸν ἐπιπέδον βιβλίῳ καὶ σημείῳ καὶ κατὰ αὐτῶν τῶν τιμιωτάτων κειμηλίων τῆς πίστεως, προέτρεψε πατρικῶς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς νὰ μὴ μεταθῶσι τοὺς τὰ ἱερὰ βεβηλοῦντας καὶ τὰ δίκαια τοῦ πληθίου καταπατοῦντας, ἀλλὰ, φερόμενοι νομοταγῶς καὶ πολιτευόμενοι ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί, ζῶντες ἐν τῷ κράτει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ μεγαθύμου ἡμῶν ἀνακτος, τοῦ προστάτου τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν, νομοταγῶς καὶ νὰ ζητῶμεν δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς τῶν ἐγγυηθέντων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας καὶ ζωῆς. Ἠύχθη δὲ τέλος ὅπως ἐν τοῖς ἱεροῖς συνεργόμενοι νομοῖς, εὐχρησάμενοι οὐχὶ ἐπὶ λυπηροῖς ἀλλ' ἐπὶ χερμοσύναις γεγονόσιν. Ἡ Α. Θ. Π. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν, ἠλόγησε τὸ παριστάμενον ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ πλῆθος, προέτρεψε αὐτὸ εἰς ἔργα ἀγάπης καὶ εὐσπλαγγχίας ἐν περιστάσει τοσοῦτον θλιβεραῖς, καὶ συνεβούλευσε ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια ἄνευ θορύβου, σεβόμενον τοὺς ἐν τῷ βασιλείῳ Κράτει νόμους.

Οἱ παριστάμενοι εὐσεβεῖς ἐζητωκραύησαν ὑπὲρ τε τῆς Α. Α. Μ. τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν ἀνακτος καὶ ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἀδελφῶν ἠγγεῖλε τοῖς ἐπιτρόποις καὶ τοῖς προϊσταμένοις τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Μ. Πρωτοσυγκελλία διὰ τῆς παρὰ πόδας συμβουλευτικῆς ἐγκυκλίου, διαταγῆ τῆς Α. Θ. Π. Ἐν τοῖς ναοῖς παρετέθησαν καὶ κόλλυβα, τινῶν αἱ ἐπιτροπαὶ διένειμαν, δαπάνη τοῦ ναοῦ καὶ κηρία ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ, ἡ δὲ φιλότιμος ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ τῆς Σουλπορτης, ἀρχαιοτέρου ἡμῶν πατριαρχικοῦ ναοῦ, περιενέδυσσε τὰς λυχνίας καὶ τοὺς πολυελαίους διὰ πέπλου μέλανος.

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς Πρωτοσυγκελλίας ἐστὶν αὕτη.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι, ὀδωτάτοι ἱερατικῶς προϊστάμενοι, τιμιώτατοι ἐπιτροποὶ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπαξίπαντες οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοί.

Ἀριθμὸς πρωτ. 5391.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6 αὐγούστου ἑορτάζοντες, ἀγαθῶς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐπιτελοῦμεν ἅμα ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὀλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐπὶ τούτῳ, σεπτῇ πατριαρχικῇ ἐντολῇ, τὴν παροῦσαν ἡμεῶν ἐγκύκλιον χρολύβους προσεπεσεύχθη ἡμῶς ἀπαντας, ὅπως πνευματικῶς ἑορτάσῃτε τὴν ἱερὰν ταύτην ἑορτὴν τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, συνεισάμενοι δὲ συνάμα ὅπως ἐν χριστιανικῇ προχόρῃ, ἀνεπιστάτως, ἐν ἰσυχίᾳ καὶ ὅλως ἀθορύβως δεηθῆτε ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἀδελφῶν ἡμῶν, καλῶς γινώσκοντες ὅτι ἡ ἀγία ἡμῶν θρησκεία ἀείποτε κατεδίκασε πᾶσαν ἔκνομον διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῆς στοιχοῦσα ἀπαρεγκλίτως τῷ παραδείγματι τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὅστις «λοιδوروμένους οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει». Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 αὐγούστου 1906.

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Καίτοι, καθ' ἃ ἐν τῇ προμετωπίᾳ τοῦ φύλλου δηλοῦται, αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται, ἐν τούτοις ἐννοί τῶν συνδρομητῶν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν καὶ δὴ ἀπὸ λήγῃ ἤδη τὸ Α' ἐξάμηνον τοῦ διανομομένου ἔτους· ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ